

ACK, LJUVLIGA NÖJEN   A-dur

Ack, ljuvliga nöjen när som jag tänker på
Huru min förriga levnad har varit.
Er unga flickor jag tilltala må
Som haver allt sånt erfarit.
Ni - som så nätta och granna vill gånga
Dagligen vänta på friare många -
Så gjorde jag när som jag var ung.

När jag var unger jag ville vara grann:
Linntyg av slissing med finaste ärmar,
Strumporna färgade med rött koschenill,
Skorna med krusiga kanter,
Lysande mössa med band omkring kullen,
Randiger kjortel med sko omkring fällen.
Solhörkan stärkt jag alltid månd´ ha.

Alltid var jag rasker på åker och äng
Som jag i övriga sysslor har varit.
Händer och fötter de gick uppå mej
Lika som lärkovingar.
Ottor och kvällar spann jag på slända
Lika som silke så finer var ända.
Ungkarlar kom och såg däruppå.

Nu är jag gamma och orkar ej mer,
Ålderdom och bräcklighet har tajit överhanden.
Ingen i världen mer frågar efter mej
Vart jag mig viker eller vänder.
Passar mej bättre i spiseln att sitta
Och stundom i fönstret på väderleken titta.
Tre korn i min pipa roar mej bäst.

*Efter Axa Solstrand från
Lappo, Brändö. Upptecknad
av Lorentz Bryggman.
Intro och mellanspel är en
trudelutt av Kim.*